

ІНСТРУМЕНТИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ЄС

Григоренко Н. Я., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Спільна регіональна політика ЄС спрямована на забезпечення єдності та гармонійного розвитку регіонів країн-членів на основі оптимального співвідношення поділу повноважень між центром і регіонами, дії правових, економічних організаційних, інституційних механізмів з метою подолання територіальних диспропорцій у рівнях соціально-економічного розвитку регіонів.

Відмінності у соціально-економічному розвитку регіонів спостерігаються майже в усіх країнах світу незалежно від їх розмірів, економічного потенціалу, державного устрою та політичної системи. Зазвичай вони мають структурний характер, який вирізняється периферійним розташуванням, складними кліматичними умовами, недостатнім розвитком інфраструктури, несприятливою структурою економіки (наприклад, з перевагою сільського господарства), низьким рівнем кваліфікації кадрів. Вони виявляються на всіх рівнях розвитку світового господарства - від локального до глобального - і впливають на економіку, соціальний та політичний клімат як в усьому світі, так і в окремих державах [1].

Європейська політика регіонального розвитку базується на політичному принципі, згідно з яким багатші країни і регіони мають забезпечувати солідарність з біднішими країнами і регіонами, а також на економічному принципі, відповідно до якого нижчі обсяги виробництва в бідних країнах-учасницях і регіонах або країнах і регіонах з високими рівнями безробіття є втратою потенціалу та можливості для Європейського Союзу в цілому.

Інвестування в сучасну інфраструктуру та інноваційну діяльність, кращі освіта і професійна підготовка для людей у слабких регіонах відкривають нові ринки та розширюють економічний потенціал всіх країн-учасниць. Водночас політика зближення допомагає підтримувати консенсус на фоні ключових історичних досягнень ЄС, зокрема створення єдиного ринку і впровадження єдиної валюти – євро, що використовується тепер у країнах-учасницях. Упродовж останніх років відбувалося значне зближення регіонів Європейського Союзу. Проте поруч з позитивними зрушеннями в ЄС є чимало внутрішніх регіональних суперечностей [2].

Процес зближення соціально-економічних моделей держав Європейського Союзу та долання регіональних асиметрій у цьому напрямі підкріплений міжнародним договором про його заснування, в якому чітко визначаються мета і цілі ЄС: створення міцного союзу народів Європи, сприяння збалансованому та тривалому економічному, науково-технічному прогресу, завдяки ліквідації внутрішніх кордонів, посилення економічної та соціальної взаємодії, міжнародної співпраці щодо політичної стабільності як у Європі так і у всьому світі[3].

Інформаційні джерела:

1. Розвиток регіонального співробітництва України в контексті європейської інтеграції : монографія / Л. Л. Прокопенко, О. М. Рудік, І. Д. Шумляєва ; [за заг. ред. Л. Л. Прокопенка]. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2008. – 132 с.
2. Правове регулювання. Світовий та український досвід / В. Куйбіда, А. Ткачук, Т. Забуковець-Ковачич ; за заг. ред. Р. Ткачука. – К. : Леста, 2010. – 224 с.
3. Проблеми та пріоритети соціально-економічного розвитку : монографія / за ред. З. С. Варналія. – К. : Знання України, 2005. – 498 с.